

การวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีต่อการ
เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย

นางสาวชญาดา วรรณะดี

เศรษฐศาสตร์มหัพัต

อ.ดร.นลิตรา ไทยประเสริฐ
รศ.ดร.คมสัน สุริยะ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย โดยทำการเปรียบเทียบนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจต่าง ๆ ของไทยจำนวน 4 นโยบายในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาว่าแต่ละนโยบายสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในระดับใด การศึกษานี้ได้ใช้ข้อมูลทฤษฎีแบบอนุกรมเวลารายปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 ถึงปี พ.ศ. 2555 และได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคัดแปลงสมการงานวิจัยของ Ross Levine and David Renelt (1992) โดยใช้วิธีโทบิตเปรียบเทียบกับวิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการทดสอบความสัมพันธ์และพิจารณาว่านโยบายที่ทำการเปรียบเทียบมีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับใด จากผลการศึกษาพบว่า นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีการกระตุ้นอุปสงค์ให้เพิ่มขึ้นโดยตรงสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ในทันที ซึ่งได้แก่ นโยบายเช็คช่วยชาติ (พ.ศ.2552) และนโยบายคืนภาษีรถยนต์คันแรก (พ.ศ.2554-2555) ในช่วงหนึ่งปีหลังจากมีการคืนเงินภาษีให้กับผู้ซื้อรถแล้ว ส่วนนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีการกระตุ้นอุปทานเป็นหลักจะเห็นผลได้ช้าหรือไม่เห็นผลเลยต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ นโยบายเงินผัน (พ.ศ.2518-2519) และนโยบายอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (พ.ศ.2546-2548) ทั้งนี้เพราะการกระตุ้นอุปทานมักจะเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนใหญ่ที่มีวิธีการผลิตแบบพึ่งพาทุนมากกว่าพึ่งพาแรงงาน หรือเป็นภาคการผลิตต้นน้ำที่มีได้ก่อให้เกิดการซื้อสินค้าจากภาคการผลิตอื่น ทำให้ได้รับผลบวกจากค่าตัวทวี (multiplier effects) ในระดับที่ต่ำกว่าภาคการผลิตปลายน้ำ ส่วนการอุดหนุนราคาน้ำมันนั้นแม้จะมีการช่วยเหลือเรื่องราคาน้ำมันแต่ก็ไม่สามารถทำให้ประชาชนรู้สึกว่ามีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการค้าระหว่างประเทศของไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรไทยมีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโต

ทางเศรษฐกิจของไทย ในขณะที่อัตราการลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนกลับไม่ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ส่วนการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศมายังไทยได้ผลที่ไม่มีนัยสำคัญใด ๆ ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่วนวิกฤตเศรษฐกิจในเอเชียในปี 2540 นั้นส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยอย่างมีนัยสำคัญ แต่วิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2551 นั้นกลับไม่มีนัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	Impacts of Economic Stimulus Policies on Economic Growth of Thailand	
Author	Miss Chayada Wannalee	
Degree	Master of Economics	
Advisory Committee	Lect. Dr.Nalitra Thaiprasert	Advisor
	Assoc.Prof.Dr.Komsan Suriya	Co-advisor

ABSTRACT

This research aims to explore economic stimulus policies in Thailand and their impacts on economic growth. It compares various economic stimulus policies and investigates how these policies contribute to the economic growth of Thailand. The policies include the money diversion, the fuel-price subsidy, the help-the-nation-cheque and the first-car-tax-rebate. The study uses time series data, ranging from 1973 to 2012, to analyze with the framework of Levine and Renelt (1992), using the Tobit and OLS regression models. Results from the analysis show that demand-side policies, which are the help-the-nation-cheque policy and the first-car-tax-rebate policy (after one year has passed), have a positive impacts on the economic growth of Thailand as advocated by the Keynesian economists. On the other hand, the supply-side policies, which are the money diversion and fuel-price subsidy policies have no significant impacts or even a negative impact on the economic growth of Thailand because these two policies depend much on capital intensive, low backward linkages, and low multiplier effect sectors. The supply-side policies also cannot change the perception of consumers' purchasing power well. Results from other control variables show that higher international trade and population growth rate have positive effects on the economic growth of Thailand while the school enrollment rates give negative effects due to the reduction in quality of education when the quantity of students increases. The foreign direct investment into Thailand yields no significant result, probably due to the fact that most FDI in Thailand do not contribute much to the skill improvement of Thai workforce, which in turn could have contributed to the

economic growth of Thailand. The 1997 Asian economic crisis has a negative impact on the economic growth of Thailand, while the 2008 global financial crisis does not.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved